

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΉΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΔ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1881.

ΑΡΙΘ. 164.

Συνδρ. έτης. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.
» » 'Εξωτερικῷ 2.ο

ΔΙΕΥΓΟΥΝΕΙΣ

'Εν δόῳ Αἰώλου Δριθ. 39.

Ἐξ οὐδένα, πλὴν τῶν ταχικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται «ἡ Ἐφημερίς
τῶν Παιδῶν» ἀνεν προπλήρωμῆς.

Φιλαλήθεια

Ἡ φιλαλήθεια ἔναι τὸ μόνον
τὸ καλλωπιστὰ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρ-
γαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου· τὸ καύ-
χημα τοῦ πλουσίου καὶ τὸ ἐπιστή-
ργυμα τοῦ πτωχοῦ. Ἡ φιλαλήθεια
ἔναι πόρος ζωῆς, ὑπόληψις, τὸ
καλλιστὸν συστατικὸν γράμμα.
Κοινῶς δρμας καὶ μεταξὺ τῶν κυ-
ερνῶντων ἡ μὲν φιλαλήθεια θεω-
ρεῖται καὶ δινομάζεται ἀνοήσια,
τὸ δὲ ψεῦδος εὐφυΐα καὶ πο-
λιτικὴ ἴκανότης!

Ἡ κόρη βεβαίζουσα εἰς τὸ θπαιθρόν.

ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟΝ.

Ὕπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων ἀγάπητη νὰ ξαπλωθῇ,
Ἐκ τοῦ καύσωνος τοῦ θέρους θέλων τις γ' ἀπαλλαχθῇ.
Ὑποκάτω εἰς τὰ δένδρα καὶ τὰ δροσερὰ νερά,
ὅπου ιρέματα σταλίζουν διπάντα γαλακτερά.
Οὐ μαστοί τῶν εἶναι πλήρεις νέταρος ἡδονικοῦ;
καὶ προσμένουν νὰ γεμίσουν τὰ δοχεῖα τοῦ βοσκοῦ.
Μὲ τὰς φουντωτὰς οὐράς των δεξιῶν καὶ ἀριστερᾶς
ἐκδιώκουσι τὰς μυίας ποὺ δαγκάνουν φοβερά.

Ἄλλ' αὐταὶ διπὼς μπορέσουν ἔκταράττουσιν αὐτά,
ἐπισείσουσι τὰ κέντρα καὶ τὰς πτέρυγας φρικτά.

Κλαυθυμηρὰ αἱ ἀγελάδες ἐρωτόῦν μὲ μηκυθμοὺς,
αἱδὶ κηφήνες οὗτοι πόθεν φέρουν τόσους στεναγμούς;
«Αἴπε..!» φωνάζουν αἱ ἀμυνάδες, διατὶ ἀνησυχοῦν
τὴν εἰρήνην τῶν ἔχοντων χρέαν νὰ ἀνταυδοῦν;

Εἰν' ἡ φύσις τῶν κηφήνων πάντα ἐνοχλητικὴ
εἰς τοὺς φιλέργους ἔγειν, ἐπειδὴ εἶναι κακή.

Αὔτοι βέργουν τὴν ἡμέραν καὶ σαπίζουν στὴν ἀργίαν,
τὴν δὲ νύκτα φαρμακεύουν τῶν λοιπῶν τὴν ἡσυχίαν.

Δ: